

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 19 marca 2013 r.

**DOLiS/DEC- 308/13/17397,17400,17401
dot.[...]**

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 5, oraz art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana P. P., na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez C. Sp. z o. o., oraz V. S.A.

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

W dniu [...] listopada 2012 r. w Biurze Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Pan P. P., zwany dalej Skarżącym, złożył ustnie do protokołu skargę na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez C. Sp. z o.o. zwaną dalej Spółką, oraz V. S.A., zwaną dalej V. W treści skargi Skarżący wniósł skargę na przetwarzanie jego danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska, adresu zamieszkania oraz numeru telefonu przez Spółkę oraz o nakazanie usunięcia jego danych osobowych przez ww. podmiot. Jednocześnie wniósł o skontrolowanie na jakiej podstawie prawnej, w jakim celu i zakresie V. przekazała jego dane osobowe na rzecz Spółki oraz zażądał usunięcia jego danych osobowych przez V.

W toku postępowania administracyjnego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. V. pozyskała dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, miejsca i daty urodzenia, adres miejsca zameldowania na pobyt stały, numer PESEL, nazwy oraz serii dokumentów potwierdzających tożsamość, numeru telefonu, w związku z zawartą z nim w dniu [...] stycznia 2010 r. umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W związku z realizacją postanowień ww. umowy, powstała zakwestionowana przez Skarżącego wierzytelność.

2. W celu skutecznego dochodzenia swoich roszczeń V. w dniu [...] października 2012 r., na podstawie zawartej w dniu [...] lutego 2011 r. umowy o świadczeniu usług windykacyjnych, powierzyła Spółce dane osobowe Skarżącego w zakresie imienia, nazwiska, numeru nabywcy wg ewidencji V., kwoty zadłużenia, oznaczenia wierzytelności, adresu zamieszkania oraz daty płatności. W związku z powyższym, Spółka przetwarza aktualnie ww. dane w celu windykacji wierzytelności pieniężnej należnej V. od Skarżącego.

3. V. przetwarza obecnie dane osobowe Skarżącego w celu windykacji wynikającej z ww. umowy wierzytelności.

Na podstawie zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej także Generalnym Inspektorem, dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, jedynie oceny przetwarzania danych osobowych Skarżącego w kontekście ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) dalej zwaną także ustawą, natomiast nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wierzytelności, ani słuszności podnoszonych roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy są bowiem sprawami cywilnymi w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne. W szczególności, zgodnie z art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego, powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych określają zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych przez osoby fizyczne i osoby prawne oraz jednostki organizacyjne nie będące osobami prawnymi, jeżeli przetwarzają dane osobowe w związku z działalnością zarobkową, zawodową lub dla realizacji celów statutowych. Przetwarzaniem danych są wszelkie operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Z kolei za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (art. 6 ust. 1 ustawy). Aby przetwarzanie danych osobowych było zgodne z prawem administrator jest obowiązany przetwarzać

dane osobowe na podstawie przesłanek określonych w art. 23 ust. 1 pkt 1 – 5 (w przypadku tzw. danych zwykłych) lub w oparciu o art. 27 ust. 2 pkt 1 – 10 ustawy (w przypadku tzw. danych szczególnie chronionych). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ustawy, jest zamknięty i każda z nich ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, iż przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z przesłanek stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. Tym samym zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest jedyną podstawą dopuszczającą przetwarzanie danych osobowych, bowiem proces ten będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek. W tym miejscu należy podkreślić, iż za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy). Takie stanowisko zostało także potwierdzone w orzecznictwie sądowno-administracyjnym. Przykładowo należy wskazać na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 czerwca 2005 r. (sygn. akt I OPS 2/05), w którym 7 sędziów NSA orzekło, że: „Prawnie usprawiedliwiony cel administratora danych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, może być oparty na przepisach prawa cywilnego. Zdaniem NSA za taki prawnie usprawiedliwiony cel już sama ustawa uznaje dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych)”.

Odnosząc powyższe do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, wskazać należy, że V. przetwarza aktualnie dane osobowe Skarżącego w związku z prowadzoną windykacją wierzytelności, zatem pomimo, iż Skarżący cofnął zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych, przesłanka legalizująca dalszy proces przetwarzania zawarta jest w dyspozycji art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy.

Dokonując oceny relacji Spółki z V. wskazać należy, że art. 7 pkt 4 ustawy definiuje administratora danych osobowych jako organ, jednostkę organizacyjną, podmiot lub osobę, o których mowa w art. 3, decydujące o celach i środkach przetwarzania danych osobowych. Ustawa reguluje również status podmiotów innych niż administrator danych, które mogą przetwarzać dane osobowe. Jakkolwiek bowiem administrator danych może przetwarzać dane samodzielnie, to art. 31 ustawy upoważnia go również do powierzenia, w drodze zawartej formie pisemnej umowy, przetwarzania tych danych innemu podmiotowi. W przypadku zatem, gdy administrator skorzysta z upoważnienia wynikającego z brzmienia powołanego przepisu, dochodzi do zlecenia „na zewnątrz” przetwarzania danych. Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych, może je jednak przetwarzać wyłącznie w przewidzianym umową zakresie i w określonym w umowie celu (art. 31 ust. 2 ustawy). Podmiot, któremu administrator powierzył przetwarzanie danych jest ponadto obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy. W zakresie przestrzegania tych przepisów wskazany podmiot ponosi odpowiedzialność jak

administrator danych (art. 31 ust. 3 ustawy). Zgodnie z art. 31 ust. 5 ustawy, do kontroli zgodności przetwarzania danych przez podmiot, któremu zostały powierzone dane, z przepisami o ochronie danych osobowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 14-19 ustawy.

Ponadto należy zaznaczyć, iż powierzenie przetwarzania danych osobowych dokonane przez ich administratora na podstawie umowy powierzenia, o której mowa w art. 31 ustawy, nie wymaga uzyskania zgody osoby, której dane dotyczą.

V. udostępniła Spółce dane osobowe Skarżącego w wykonaniu postanowień umowy z dnia [...] lutego 2011 r., Spółka natomiast przetwarzała rzeczony informacje w celu dochodzenia należnych wierzytelności. W kontekście przepisów ustawy o ochronie danych osobowych takie działania V. i Spółki są prawnie dopuszczalne.

Łącząca V. i Spółkę umowa z dnia [...] lutego 2011 r. zarówno z uwagi na jej formę (pisemna), jak i treść (określenie celu, dla realizacji którego będą przetwarzane powierzone dane – tj. dochodzenie należnych wierzytelności) odpowiada wymogom określonym w art. 31 ustawy, natomiast Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącego nie wykraczając poza zakres upoważnienia wynikającego z rzeczony umowy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).